

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“... เราต้องเข้าใจให้ลึกซึ้งว่า ทรัพยากรป่าไม้นั้นสำคัญต่อพวกเรามาก โดยเฉพาะป่าไม้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่ให้ความชุ่มชื้นต่อแผ่นดิน และป่าไม้ต้องมีสัตว์เพื่อช่วยในการขยายพันธุ์ และสร้างความสมดุลของธรรมชาติ ส่วนสัตว์ป่านั้นก็ต้องมีแหล่งอาหารและที่อาศัยจึงกล่าวได้ว่ามนุษย์ป่าไม้และสัตว์ป่า มีความสัมพันธ์กันอย่างละเอียดลึกซึ้ง จนไม่สามารถจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปได้ ...”

พระราชดำรัส สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, 2535)

ป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ หมายถึง ที่ดินที่ไม่มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ครอบครองตามกฎหมายที่ดิน ส่วนป่าไม้ (Forest) หมายถึง บริเวณที่มีต้นไม้หลายชนิด ขนาดต่างๆ ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นและกว้างใหญ่พอที่จะมีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณนั้น เช่น ความเปลี่ยนแปลงของลมฟ้าอากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ มีสัตว์ป่าและสิ่งมีชีวิตอื่นซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้ย่อมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และประโยชน์ที่จะได้รับจากทรัพยากรป่าไม้ทั้งที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบันและอนาคต (ศูนย์ข้อมูลมรดกโลกประเทศไทย, 2553)

จากการสำรวจพื้นที่ป่าไม้ประเทศไทยล่าสุดถึงปี 2554 พบว่ามีพื้นที่ป่าไม้ ประมาณ 171,585.65 ตารางกิโลเมตร ลดลงจาก ที่เคยมีในปี 2504 ซึ่งเดิมมีเนื้อที่ 273,629.00 ตารางกิโลเมตร หรือ 53.33 % แสดงให้เห็นว่า ป่าไม้ลดลงไปถึง 102,043.35 ตารางกิโลเมตร หรือ 19.89 % คิดเป็นร้อยละ 37.3 % ของพื้นที่ป่าไม้ที่เคยมีในปี 2504 (สถานการณ์ป่าไม้ประเทศไทยในวาระ 21 ปี สืบ นาคะเสถียร, 2554)

ส่วนความหมายของอุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ หมายถึง “ที่ดินซึ่งรวมทั้งพื้นที่ดินทั่วไป ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และชายฝั่งที่ได้รับการกำหนดให้เป็น อุทยานแห่งชาติ ลักษณะที่ดินดังกล่าวเป็นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจ และมีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง ทั้งนี้การ

กำหนดดังกล่าวก็เพื่อให้คงอยู่ในสภาพเดิม เพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและ วัฒนธรรมของประชาชนสืบไป” (พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ, 2504)

มรดกโลก (World Heritage) หมายถึง มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่มีความโดดเด่นเป็นเลิศในระดับสากล เมื่อได้รับการยอมรับให้เป็นแหล่ง “มรดกโลก” แล้ว ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนของประเทศใด ถือได้ว่าเป็นมรดกของมนุษยชาติทั้งปวงในโลก

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ หรือเรียกสั้นๆ ว่า “อนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก” (The World Heritage Convention) เป็นความตกลงระหว่างรัฐภาคี (States Parties) ในการยอมรับและให้ความร่วมมือในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการคุ้มครองและอนุรักษ์แหล่ง มรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติทั้งที่มีอยู่ในประเทศตนและประเทศอื่นให้ดำรงอยู่เป็นมรดกของมวลมนุษยชาติตลอดไป

วัตถุประสงค์สำคัญของอนุสัญญาฯ คือการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการคุ้มครอง และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติให้ดำรงคุณค่าความโดดเด่นเป็นมรดกของมวลมนุษยชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตตลอดไป

พันธกรณีของรัฐภาคี ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนแม่บทเพื่อการอนุรักษ์และจัดการมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ การกำหนดมาตรการเพื่อการศึกษาวิจัย การปกป้องคุ้มครองการอนุรักษ์และการฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ และละเว้นการดำเนินการใดๆ ที่อาจจะทำลายมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของรัฐภาคีอื่นๆ ทั้งโดยตรงและทางอ้อม แต่จะสนับสนุนและช่วยเหลือรัฐภาคีอื่น ในการศึกษาวิจัยและปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติในประเทศนั้น โดยอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ มีดังต่อไปนี้

ปัจจุบันการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงอนุรักษ์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก บวกกับแรงสนับสนุนทั้งจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้การท่องเที่ยวแขนงนี้เสมือนเป็นสินค้าที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จนทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมกำลังถูกนำมาวางขาย และเป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนเงินตราเข้าประเทศ ภายใต้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ด้วยคำขวัญที่ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco tourism) จะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน (Sustainable development) อันจะนำรายได้เข้าประเทศอย่างต่อเนื่อง ทว่านั่นย่อมหมายถึงการได้รับการจัดการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

ตั้งแต่ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา คือตั้งแต่ พ.ศ. 2550 - 2555 เริ่มมีข่าวออกมาอยู่เนืองๆ ว่ายูเนสโกที่เป็นผู้ประกาศพื้นที่มรดกโลก ยังไม่เคยประกาศยกเลิกมรดกโลกใดๆ เลย นอกเสียจากกรณีพบว่า มีการพัฒนาทำลายหรือสร้างความเสื่อมถอยให้กับทรัพยากรธรรมชาติทั้งด้านป่าไม้

สัตว์ป่า และเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่ามรดกโลก UNESCO เริ่มเฟื่องถึงมรดกโลกประเภทผืนป่าของไทย ทั้ง 2 แห่งดังกล่าว คือ อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร และผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ อันเนื่องมาจากการบุกรุกผืนป่า การใช้มรดกโลกผืนป่าประเทศไทยในเชิงพาณิชย์มากขึ้น ยูเนสโกกล่าวว่าจะเริ่มใช้การแขวนขึ้นหิ้งมรดกโลกผืนป่าของไทยไว้เฉยๆ ประเทศไทยจะอ้างอิงไม่ได้อีกต่อไปว่าอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร และผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ เป็นมรดกโลก ถ้าหากไม่มีการปรับปรุงระบบการปกป้องดูแลให้ดีขึ้นกว่าเดิม (ท่องเที่ยวแลนด์, 2555)

การรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รู้จัก สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ทั้งที่เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม มรดกผืนป่า และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้อย่างรวดเร็วและตรงประเด็นนักท่องเที่ยวที่สุดก็คือ การใช้กระบวนการสื่อสารเข้ามาช่วย การนำเสนอข่าวผ่านโทรทัศน์ฟรีทีวีในช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ อาทิ ข่าวของสืบ นาคะเสถียร และสิ่งพิมพ์ เช่น ในรายงานการปฏิบัติงานราชการประจำปี และรวมถึงการจัดทำเว็บไซต์ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนรุ่นใหม่ และพฤติกรรมแสวงหาข้อมูลการท่องเที่ยว บทบาทของอินเทอร์เน็ตและระบบสื่อสารจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมาก บทบาทในการเรียนรู้ในห้องเรียน ในอนาคตต้องเกี่ยวข้องกับระบบอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้มากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการใช้เครือข่ายทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่มาช่วยเสริมสร้างความรู้เชื่อมโยงแหล่งความรู้เพื่อลดช่วงและระยะเวลาในการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ให้เกิดความต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วยตัวของเราเอง ตามความพร้อมและความต้องการต่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

โดยหลักการออกแบบเว็บไซต์ ด้านการออกแบบ ควรมีจุดเด่นหรือมีเอกลักษณ์ ควรมีการจัดวางข้อมูลที่เรียบง่าย ควรมีการจัดระบบข้อมูลที่ดี โครงสร้างหลักของระบบข้อมูลสำหรับเว็บไซต์สามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ แบบลำดับชั้น 1) แบบข้อความหลายมิติ (Hierarchy) 2) แบบฐานข้อมูล (Hypertext) และ 3) แบบแผนระบบข้อมูล (Database model) และการจะสร้างสรรค์เว็บไซต์ให้เกิดความน่าสนใจควรมีการเลือกใช้สีภายในเว็บไซต์ให้เหมาะสม เช่น สีเขียว หมายถึง ธรรมชาติ สุขภาพ ความยินดี ความอบอุ่นความแข็งแรง ความหวัง ความรักดี ความอุดมสมบูรณ์ความกระฉับกระเฉง ความเป็นอมตะ (ชนัญญา เก็บไว้, 2548)

จากอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติซึ่งเป็นการยอมรับและให้ความร่วมมือในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการคุ้มครองและอนุรักษ์แหล่ง มรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติทั้งที่มีอยู่ในประเทศตนและประเทศอื่น ให้ดำรงอยู่เป็นมรดก

ของมวลมนุษยชาติตลอดไป ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงอนุรักษ์ได้รับความนิยมนับเป็นอย่างมาก จนทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมกำลังถูกนำมาวางขาย และเป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนเงินตราเข้าประเทศ การรณรงค์โดยใช้กระบวนการสื่อสารให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ทั้งที่เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม มรดกผืนป่า และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้ ซึ่งระบบอินเทอร์เน็ตและระบบสื่อสารมีความสำคัญต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษารูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาและ ความพึงพอใจต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติผืนป่ามรดกโลกไทยของนักท่องเที่ยวเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจต่อการคุ้มครองและอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติทั้งที่มีอยู่ในประเทศตนและประเทศอื่นต่อไป

2. ประเด็นปัญหาการวิจัย

- 2.1 รูปแบบการนำเสนอเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกเป็นอย่างไร
- 2.2 การนำเสนอเนื้อหาเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกเป็นอย่างไร
- 2.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเปิดรับและมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษารูปแบบการนำเสนอเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลก
- 3.2 เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลก
- 3.3 เพื่อศึกษาการเปิดรับและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลก
- 3.4 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลก
- 3.5 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อและการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 3.6 เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกของนักท่องเที่ยวชาวไทย

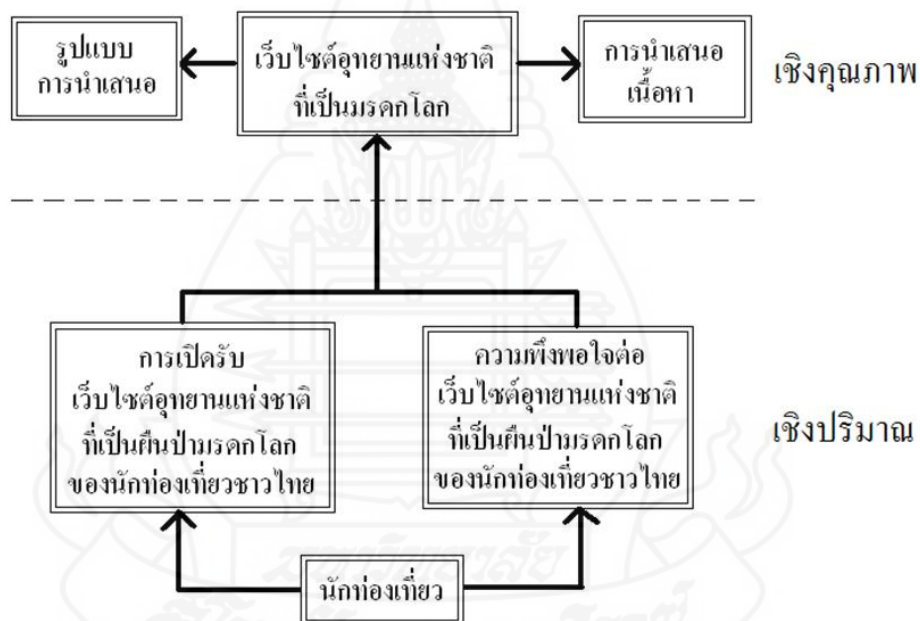
4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกแตกต่างกัน

4.1 นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกที่แตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกแตกต่างกัน

4.2 ความพึงพอใจต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลก

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ขอบเขตของการวิจัย

6.1 ศึกษาเฉพาะเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกในประเทศไทย ได้แก่ เว็บไซต์เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร (<http://www.huaikhakhaeng.net>) และ เว็บไซต์อุทยานแห่งชาติเขตอุทยานแห่งชาติผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ (<http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=9&lg=1>) เท่านั้น

6.2 ศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ 2 แห่งคือ อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร และผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่

6.3 ศึกษาข้อมูลเฉพาะช่วงเวลาเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2556

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 รูปแบบการนำเสนอเว็บไซต์ หมายถึง การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อออกแบบหน้าเว็บเพจต่างๆ ให้มีรูปแบบที่สวยงาม สามารถใช้งานได้ง่าย และมีความสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูล การออกแบบเว็บไซต์จึงมีความสำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับผู้ที่เข้ามาใช้บริการส่งผลให้เกิดความรู้สึกอยากกลับมาใช้อีก เช่น หลักการออกแบบเว็บไซต์ โครงสร้างหลักของระบบข้อมูลสำหรับเว็บไซต์ การเลือกเนื้อหาเว็บไซต์ ความเร็วในการโหลดเว็บไซต์ ตัวอักษร, นากหลังและสี และรูปภาพ เป็นต้น

7.2 เนื้อหาในเว็บไซต์ หมายถึง ความเป็นมา ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ พืชพรรณและสัตว์ป่า แหล่งท่องเที่ยว/จุดเด่นที่น่าสนใจ ที่ตั้งและการเดินทาง ปัญหาสำคัญ กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว การศึกษาวิจัย แผนที่ ข้อมูลการเป็นมรดกโลก การบริการที่พัก ข้อมูลองค์กร เช่น โครงสร้างงาน นโยบาย วิสัยทัศน์ และการติดต่อ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ email

7.3 ความพึงพอใจเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกในประเทศไทย หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกที่มีต่อเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกด้านเนื้อหาข้อมูลข่าวสารด้านการออกแบบ และด้านวิธีการนำเสนอ

7.4 การใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกในประเทศไทย หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารของอุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวเปิดรับผ่านสื่อเว็บไซต์ในประเด็นต่างๆ ในด้านความเป็นมา ลักษณะภูมิประเทศและ

ภูมิอากาศ พืชพรรณและสัตว์ป่า แหล่งท่องเที่ยว/จุดเด่นที่น่าสนใจ ที่ตั้งและการเดินทาง ปัญหาสำคัญ กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว การศึกษาวิจัย แผนที่ ข้อมูลการเป็นมรดกโลก การบริการที่พัก ข้อมูลองค์กร เช่น โครงสร้างงาน นโยบาย วิสัยทัศน์ และการติดต่อ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ e-mail

7.5 เว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก หมายถึง เว็บไซต์รวบรวมและแสดงข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร และ ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งประเศไทย ในรูปแบบข้อความ ภาพ กราฟิก เสียง หรือมัลติมีเดียของเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ประเภทผืนป่าในประเทศไทย ได้แก่

7.5.1 เว็บไซต์เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร หมายถึง เว็บไซต์ ที่มีที่ตั้งอยู่ที่ <http://www.huaikhakhaeng.net/wheritage/index.html> ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวรที่ให้ข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน การบริหารงาน ข้อมูลมรดกโลก สืบ นาคะเสถียร ป่าไม้ สัตว์ป่า การให้บริการ โครงการพิเศษ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

7.5.2 เว็บไซต์อุทยานแห่งชาติผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ หมายถึง เว็บไซต์ที่มีที่ตั้งอยู่ที่ <http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=9&lg=1> ของอุทยานแห่งชาติเขตอุทยานแห่งชาติผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ที่ให้ข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตโดยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณและสัตว์ป่า แหล่งท่องเที่ยว ที่ติดต่อและการเดินทาง ที่พัก-บริการ การจองที่พัก-บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก และการติดต่อสอบถาม

7.6 อุทยานแห่งชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก หมายถึง อุทยานแห่งชาติที่ผ่านข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้เป็นมรดกโลกตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ในด้านหลักเกณฑ์ทางวัฒนธรรม และหลักเกณฑ์ทางธรรมชาติ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้ง-ทุ่งใหญ่นเรศวร และอุทยานแห่งชาติเขตอุทยานแห่งชาติผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์อุทยานแห่งชาติที่เป็นผืนป่ามรดกโลกให้มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น